

[Wilhelm.]

til at blive håndplukket af regeringen til at være formand for energirådet, synes jeg ikke vi behøver at tage særlig højtideligt.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ninn-Hansen) (KF):

I de mange år, hvor hr. Morten Lange og jeg har været medlem af dette ting sammen, er der vist ingen af os, der har oplevet, at vi skulle forsvare hinanden. Jeg kan forstå, at det bliver nødvendigt efter hr. Wilhelms sidste bemærkning. Jeg tror dog, at det er forholdsvis overflødig, for hr. Morten Langes viden om disse ting synes jeg ikke man kan klare med en bemærkning som den, hr. Wilhelm kom med, og jeg går da ud fra, at når regeringen har udnevnt hr. Morten Lange til formand for energirådet, skyldes det ikke kvalifikationer af den art, hr. Wilhelm omtalte.

Må jeg sige til hr. Erik Holst i den forbindelse, at det egentlig er lige skrap nok at få at vide, at jeg ikke har interesseret mig for energirådets udtalelse, når jeg direkte har citeret, hvad deres formand sagde så sent som i går, udtalelser, som kun kan forstås på den måde, at han ønsker en afgørelse, at han advarer imod at udsætte sagen.

Jeg forstår heller ikke hr. Erik Holsts bemærkninger om elforsyningsloven; det var simpelt hen en forkert fremstilling. Vi foreslog en udsættelse af elforsyningslovens ikrafttræden, indtil spørgsmålet om atomkraft var afgjort, og det var der jo særdeles god grund til. Det betyder selvfølgelig ikke på nogen som helst måde en afstandtagen fra atomkraft. Tværtimod. Vi ønsker at fastholde den rækkefølge, som også oprindeligt var regeringens i denne sag.

Hr. Erik Holst siger videre, at jeg ikke har beskæftiget mig med de spørgsmål, det drejer sig om, og som er grundelsen for udsættelsen. Ja men hvad er det for spørgsmål, vi har sagt ikke skal undersøges? Jeg er da bekendt med – jeg ved ikke, om hr. Erik Holst er det – at man i Nordisk Råds økonomiske udvalg har haft en drøftelse om opbevaring af affald, og at man kan forvente en henvendelse til de nordiske regeringer – og den skal vel behandles på februarmødet – en henvendelse, der går ud på, at man skal gøre en fælles nordisk indsats, også skaffe den nødvendige økonomi dertil, i forbindelse med spørgsmålet om atomaffald. Men det betyder da ikke, bør ikke betyde, en udskydelse af beslutningen. Der er jo andre af de

lande, der deltager i den drøftelse og også skal deltage i behandlingen af spørgsmålet om opbevaring af atomaffald, som i forvejen og længe har haft kernekraft i deres lande.

I øvrigt vil jeg citere hr. Erik Holst, skønt han øjensynlig ikke kan lide det. Når hr. Erik Holst i maj måned kunne sige (Folketingets Forhandlinger 1975-76, sp. 10119):

»I udlandet findes der erfaringer fra de sidste 20 år vedrørende kernekraft. Intet energiområde er så vel udforsket vedrørende sikkerhed, miljøskader og affaldsproblemer som atomkraft.«

så kan han da ikke bebrejde os, at vi i januar er tilfreds med det, hr. Erik Holst selv gav udtryk for i maj måned han var tilfreds med; der er jo ikke kommet noget som helst frem, der viser, at det, hr. Erik Holst sagde, ikke længere holder stik i januar.

Jeg forstår, nogle er blevet noget utilfredse med bemærkningen om, at der var nogle ordførertaler, der var mere vage i dag end dem, der blev holdt af de pågældende partier sidste gang; jeg må tilføje, at det selvfølgelig ikke gælder alle, for der var også meget klare udtalelser imellem.

Jeg undrede mig også over, at fru Lone Dybkjær mener, at bemærkningen om nulvækst var rettet til hende. Jeg nævnte hr. Wilhelm eller i hvert fald nogle af hans tilhængere i den forbindelse, men ikke fru Lone Dybkjær. Fru Lone Dybkjærs udtalelser i atomkraftsagen har været klare nok. Vi er ikke enige, men jeg mener ikke, jeg på noget som helst tidspunkt har indvendt noget imod udtalelsernes klarhed.

Vedrørende spørgsmålet om folkeafstemning sagde fru Lone Dybkjær: ja men det vil da være bedre med en folkeafstemning end et folketingsvalg. Måske. Jeg har blot sagt, at hvis vi får et folketingsvalg, hvornår vi end får det, må vi selvfølgelig søge at gøre de alvorligste sager til hovedproblemet, og det er dette. Men en folkeafstemning forudsætter en beslutning truffet i folketinget – og det radikale venstre har jo altid henholdt sig til grundloven – først folketinget, så kan man gå ud at spørge befolkningen, der kan sige ja eller nej. Der er ikke så langt imellem os i den sag; hvis det er vejen frem, lad os så finde frem til det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.